

“Een geweldige vrouw”

In dankbare herinnering aan

Ine Oude Breuil – Reehuis

* 03-01-1957

† 01-03-2009

“Wanneer je terugblijkt in het leven,
blijkt alles te snel te zijn gegaan.
Het duurde allemaal maar even,
dat ritme van een lach en een traan.
Alles moest je uit handen geven,
het levenstempo werd te zwaar.
Maar één ding is altijd gebleven,
dat is de liefde voor elkaar.
Neem de tijd voor afscheid en verdriet,
en vergeet vooral de mooie dagen niet.”

Wij willen, ook namens Ine, iedereen bedanken voor
de steun en kracht die jullie ons op vele manieren
gegeven hebben.

Johan
Wouter, Martine & Ellen

Ine heeft een fijne jeugd gehad in Losser aan de Buizerdstraat met haar ouders, Bennie en Guus.

Als kleuter kreeg ze les van de zusters, waarna ze naar de 'oude' Mariaschool ging. Haar basisschool periode heeft ze afgesloten op 'de Wegwijzer'.

Na de MAVO in Losser, de HAVO te Oldenzaal ging ze naar de PABO in Hengelo. In de weekenden werkte ze bij de Miro waar ze haar brommertje en later haar auto bij elkaar heeft verdiend. Tijdens een avondje uit bij 'de Kei' in Oldenzaal leerde ze de liefde van haar leven, Johan, kennen. Op 31 oktober 1980 zijn ze getrouwd en hebben hun intrek genomen aan de Ericaahof 4.

Hier werd het gezin uitgebreid met Wouter, Martine en Ellen. Tussendoor bleef ze zich zoveel mogelijk inzetten voor haar baan op basisschool 'de Basis', waar ze na het behalen van haar diploma in 1978 haar loopbaan is gestart. Op 1 augustus 1985 wisselde ze van school en begon ze als leerkracht op 'de Wegwijzer', en zat ze in OR/MR/GMR besturen.

Ook was ze actief als bestuurslid van de Heilige Maria Geboorte parochie en vervulde ze verschillende taken op catechese gebied binnen de parochies van Losser.

Ine was op vele manieren actief. wandelen, zwemmen, volleyballen en fietsen waren haar passies en samen met Johan genoot ze van de vakanties waarbij de kinderen zo vroeg mogelijk werden meegenomen.

Ondanks dat ze ook zwaardere periodes kende, zoals het overlijden van haar vader in 1979, alle problemen die de ziekte van Crohn vanaf 1985 met zich meebracht en de constatering van borstkanker in 2003, is ze hier altijd op een positieve manier mee omgegaan. Dat kenmerkt Ine ook ten voeten uit. Ondanks zware tegenvallers probeerde ze altijd alles van de meest positieve kant te bekijken.

In 2008 sloeg het noodlot echter toe, een ernstige vorm van kanker werd opnieuw geconstateerd. Dit heeft haar er echter nooit van weerhouden om ook haar medemens niet te vergeten. Haar doorzettingsvermogen en haar moed geven velen en zeker haar naaste familie de kracht om dit grote verlies te verwerken. Zij was voor ons een voorbeeld in wiens voetsporen wij graag willen treden. Ondanks alle mooie woorden in dit bidprentje is het voor ons onmogelijk om uit te drukken hoeveel we mijn vrouw en onze mama nu al missen! Ze was de spil van ons gezin en we zijn gezegend dat we haar in ons midden mochten hebben.